

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

การเดินเรือในน่านน้ำสยาม แก้ไขเพิ่มเติม

พุทธศักราช ๒๔๗๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

นริศรานวัตติงศ์

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามพระราชกฤษฎีกาเมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๗๖)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม พ.ศ. ๒๔๕๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สยาม แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน พุทธศักราช

๒๔๗๗เป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม พ.ศ. ๒๔๕๖ และอัตราค่าธรรมเนียมตามแบบ ๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม พ.ศ. ๒๔๕๖ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศเปลี่ยนแปลงพิกัดอัตราค่าธรรมเนียมประกาศและโคมไฟ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๗๕

ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๘, ๑๐๒, ๑๓๕, ๑๓๖, ๑๓๗, ๒๑๒, ๒๑๓, ๒๑๕,

๒๑๗, ๒๑๘, ๒๑๙, ๒๘๐, ๒๘๒, ๒๘๔, ๒๙๐ และ ๒๙๑ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม พ.ศ. ๒๔๕๖ และใช้ความต่อไปนี้แทน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“มาตรา ๖๘ ในแม่น้ำลำคลองต่าง ๆ นอกเขตท่าบรรดาเรือที่เดินตามน้ำให้เดินกลางลำแม่น้ำหรือลำคลอง เรือที่เดินทวนน้ำให้เดินแอบฝั่ง ถ้าไม่สามารถจะทำอย่างหนึ่งอย่างใดดังว่ามานี้ ให้เดินกลางร่องน้ำ และให้ปฏิบัติตามข้อบังคับการเดินเรือแห่งท้องถิ่นซึ่งตั้งขึ้นเพื่อควบคุมการเดินเรือในลำแม่น้ำหรือคลองนั้น ๆ ด้วย

ให้เจ้าท่าหรือข้าหลวงประจำจังหวัดในท้องถิ่นที่ไม่มีเจ้าท่า มีอำนาจออกข้อบังคับ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ควบคุมการเดินทางเรือในแม่น้ำและลำคลองใด ๆ ซึ่งอยู่ในเขตท้องถื่นของตนได้ ข้อบังคับนั้นเมื่อได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีเจ้าหน้าที่ และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้”

“มาตรา ๑๐๒ นายเรือที่ได้รับประกาศนียบัตรแสดงความรู้ทุกคน ต้องใช้ความสามารถระมัดระวังในการควบคุมเรือโดยเต็มความสามารถ เพื่อมิให้เกิดอุบัติเหตุหรืออันตรายอย่างใด ๆ และถ้ามีเหตุอย่างใด ๆ เกิดขึ้นในหน้าที่ขณะที่ตนกระทำการควบคุมเรือนั้นอยู่ นายเรือลำนั้นต้องรายงานเหตุที่เกิดขึ้นนั้นต่อเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. สำหรับเรือที่ยังไม่ออกจากเขตท่าไปทะเลในทันทีทันใด ถัดเวลาที่เกิดเหตุให้ยื่นรายงานต่อเจ้าท่าภายในเวลาสี่สิบสี่ชั่วโมง แต่ถ้าเรือลำนั้นกำลังจะออกจากท่าไปสู่ทะเลก็ให้ส่งรายงานโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนในโอกาสแรกที่จะส่งได้ หรือแวะแจ้งความต่อกรมการอำเภอหรือตำรวจท้องที่ใกล้เคียง หรือฝากรายงานนั้นไว้ แก่เจ้าพนักงานศุลกากร ณ ท่าบลใกล้เคียงเพื่อส่งให้เจ้าท่าต่อไป

รายงานนั้นต้องแจ้งให้ชัดเจนถึงข้อเหล่านี้

- (๑) ท่าบลที่เกิดเหตุพร้อมทั้งแผนที่สังเขปถ้าสามารถจะทำได้
- (๒) วัน เดือน ปี ที่เกิดเหตุ
- (๓) ชื่อเจ้าของเรือ หรือตัวแทน และเลขทะเบียนเรือ
- (๔) สาเหตุที่เกิดและกรณีแวดล้อม
- (๕) ความเสียหายที่ได้รับ

(๖) ถ้าเป็นเรือที่มีสมุดปุม ก็ให้คัดข้อความประจำวันที่จดไว้ในสมุดปุม ทั้งปากเรือและท้องเรือแนบมาด้วย

๒. สำหรับเรืออื่น ๆ นอกจากในอนุมาตรา ๑ ให้รายงานเหตุที่เกิดขึ้นนั้นต่อเจ้าท่า หรือแจ้งความต่อกรมการอำเภอ หรือตำรวจท้องที่ใกล้เคียงภายในเวลาสี่สิบแปดชั่วโมง

๓. กรมการอำเภอ หรือตำรวจท้องที่ เมื่อได้รับแจ้งความแล้วให้ ไตสวนและจัดการไปตามหน้าที่ และให้รีบส่งสำเนาการไตสวนนั้นไปให้เจ้าท่าท้องถื่น หรือกรมเจ้าท่าทราบ

“มาตรา ๑๓๕ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๑๓๔ บรรดาเรือที่ใช้อยู่ในน่านน้ำสยาม นอกจากเรือที่ใช้เดินในแม่น้ำโขง ต้องจดทะเบียนและรับใบอนุญาตและให้เสียค่าธรรมเนียมออกใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗๔, ๑๘๐ และ ๑๘๘ เว้นแต่

๑. เรือยนต์มีขนาดต่ำกว่า ๓ ตันกรอสส์ ให้เรียกค่าธรรมเนียมออกใบอนุญาตถึงอัตราปกติ แต่ถ้าเรือยนต์นั้นเป็นของกสิกรใช้เครื่องจุดระหัดแรงม้าไม่เกินกว่า ๗ แรงที่ใช้เพื่อประโยชน์ในการกสิกรรมของตนเอง ให้ยกเว้นไม่ต้องจดทะเบียนและรับใบอนุญาต

๒. เรือใบและเรือเล็กขนาดบรรทุกต่ำกว่า ๑๐๐ หาบ ไม่ต้องจดทะเบียนและรับใบอนุญาต ส่วนที่มีขนาดบรรทุก ตั้งแต่ ๑๐๐ หาบ ถึง ๘๐๐ หาบ ให้เรียกค่าธรรมเนียมออกใบอนุญาตถึงอัตราปกติ

บทบัญญัติแห่งอนุมาตรา ๒ ท่านมิให้ใช้บังคับแก่เรือที่ใช้อยู่หรือที่นำมาใช้ในท้องที่ซึ่งได้มีการจดทะเบียนและออกใบอนุญาตอยู่ก่อนแล้ว”

“มาตรา ๑๓๖ ในท้องที่ที่มีการจดทะเบียนและออกใบอนุญาตสำหรับเรือกลไฟ

รถยนต์และเรือเล็กอยู่แล้วนั้นให้คงมีการจดทะเบียนและออกใบอนุญาตต่อไป ส่วนในท้องที่อื่นซึ่งยังมีได้บังคับให้มีการจดทะเบียนและออกใบอนุญาตนั้น เมื่อจะใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับเมื่อใด ให้ประกาศพระราชกฤษฎีกาให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามเดือน”

“มาตรา ๑๓๗ เรื่องราวขอรับใบอนุญาตหรือขอต่ออายุใบอนุญาตนั้น ให้ยื่นต่อเจ้าท่าหรือเจ้าพนักงาน ซึ่งได้แต่งตั้งขึ้นเพื่อการจดทะเบียนและต้องเขียนด้วยกระดาษแบบพิมพ์ของราชการ เวลาที่ยื่นเรื่องราวผู้ขอใบอนุญาตต้องนำเงินไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวนเงินค่าธรรมเนียมสำหรับออกใบอนุญาตนั้นมาวางไว้ด้วย

ถ้าเป็นเรือกลไฟหรือรถยนต์ที่ประสงค์จะเดินรับจ้างบรรทุกคนโดยสารหรือสินค้า หรือจูงเรือ ผู้ยื่นเรื่องราวต้องแจ้งมาให้ชัดเจน ถ้าจะเดินรับจ้างเป็นการประจำทางจะต้องระบุด้วยว่า ตนจะนำเรือนั้นไปเดินจากตำบลใดถึงตำบลใด

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ เรือกลไฟหรือรถยนต์ลำใดเดินรับจ้างเป็นการประจำระหว่างตำบลใด ๆ มีกำหนดตั้งแต่ ๓ เดือนขึ้นไป ให้ถือว่าเป็นเรือเดินประจำทาง

เรือกลไฟหรือรถยนต์ที่ได้รับอนุญาตให้เดินรับจ้างบรรทุกคนโดยสารหรือสินค้า หรือจูงเรือตามความประสงค์ในวรรคก่อนนี้แล้ว ต่อมาถ้าจะขอแก้ไขทะเบียนเปลี่ยนความประสงค์ที่ได้รับอนุญาตไว้แต่เดิมนั้นก็ได้อ

“มาตรา ๒๑๒ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๒๑๓ เรือเดินในทะเลที่เข้ามาในน่านน้ำสยาม หรือที่เดินจากท่าหนึ่งถึงอีกท่าหนึ่งต้องเสียค่าธรรมเนียมประกาศาร ทู่นหมายร่องน้ำและโคมไฟ แก่เจ้าพนักงานที่ได้แต่งตั้งไว้เพื่อการนั้นตามอัตราและวิธีการที่จะได้มีกฎกระทรวงกำหนดไว้เป็นครั้งคราว”

“มาตรา ๒๑๓ เรือต่อไปนี้ให้ยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมประกาศาร ทู่นหมายร่องน้ำ และโคมไฟ ตามมาตรา ๒๑๒ คือ

- (๑) เรือของรัฐบาลสยาม
- (๒) เรือยอชต์ของเอกชน
- (๓) เรือของรัฐบาลต่างประเทศ
- (๔) เรือที่ใช้เฉพาะขนถ่ายสินค้าหรือคนโดยสารไปมาภายในเขตท่าเดียวกันหรือระหว่างท่ากับที่ทอดจอดเรือภายนอกแห่งท่านั้น
- (๕) เรือค้าขายฝั่งขนาดบรรทุกต่ำกว่า ๘๐๐ ทาบ
- (๖) เรือเดินทางซึ่งมีแต่อับเฉา ไม่ได้ค้าระวางบรรทุกและไม่มีคนโดยสาร
- (๗) เรือที่เข้ามาเฉพาะจัดหาเชื้อเพลิง เครื่องพัสดุหรือเสบียงสำหรับเรือลำนั้น

เท่านั้น

(๘) เรือที่เข้ามาเพราะถูกพายุ หรือเพื่อทำการซ่อมแซม หรือเพราะเกิดเสียหาย แต่เรือที่ว่านี้จะต้องไม่ขนถ่ายสินค้าลงหรือขึ้นนอกจากสินค้าที่จำต้องขนลง เพื่อการซ่อมแซมที่ว่านี้ และภายหลังได้ขนสินค้านั้นคืนขึ้นเรือ”

“มาตรา ๒๑๕ เรือลำใดซึ่งจะต้องเสียค่าธรรมเนียมประกาศาร ทู่นหมายร่องน้ำ และโคมไฟ มาขอไปปล่อยเรือ ให้เจ้าท่าหรือเจ้าพนักงานศุลกากรหรือเจ้าพนักงานอื่นผู้มีหน้าที่

ออกใบปล่อยเรือขอตรวจดูใบเสร็จค่าธรรมเนียมนั้น ถ้าปรากฏว่าได้เสียค่าธรรมเนียมแล้ว จึงให้
ออกใบปล่อยเรือให้”

“มาตรา ๒๗๗ ห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดทำการควบคุมเรือกลไฟ เรือยนต์ เรือเดิน
ทะเล เรือบรรทุกสินค้าขนาดบรรทุกตั้งแต่ ๑๐๐ ตันขึ้นไป ซึ่งทำการติดต่อกับเรือเดินทะเล หรือ
ทำการควบคุมเครื่องจักรของเรือ นอกจากเป็นผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตร แสดงว่าตนมีความรู้
สมควรที่จะทำการเช่นนั้นได้”

“มาตรา ๒๗๘ เมื่อจะออกประกาศนียบัตรเช่นว่ามาแล้วให้แก่ผู้ใดสำหรับทำ
การเป็นนายเรือ ต้นหน สรั่ง ไต้ก๋ง นายท้าย คนถือท้าย หรือต้นกล คนใช้เครื่อง ท่านว่าผู้นั้นต้อง
สอบความรู้ได้แล้ว และเมื่อยื่นใบสมัครสอบนั้นต้องมีพยานหลักฐานมาแสดงให้เป็นที่พอใจถึง
เรื่องไม่เป็นคนประพฤดิเสเพลติดสุรายาเมา หรือติดยาเสพติดให้โทษความชำนาญการงานที่ได้ทำ
มา และความประพฤติทั่วไปนั้นด้วย แต่ถ้าผู้นั้นเป็นนายเรือ ต้นหน สรั่ง ไต้ก๋ง และนายท้าย
จะต้องแสดงว่ามีสายตาดีด้วย

“ในมาตรานี้ คำว่า

“สรั่ง” หมายความว่าผู้ทำการควบคุมเรือลำเลียง

“ไต้ก๋ง” หมายความว่าผู้ควบคุมเรือใบเดินทะเลที่มีน้ำหนักบรรทุกตั้งแต่ ๘๐๐
ตันขึ้นไป

“คนถือท้าย” หมายความว่าผู้ควบคุมหรือผู้ถือท้ายหรือคนแจวท้ายของเรือ

บรรทุกสินค้าที่ทำการติดต่อกับเรือเดินทะเล”

“มาตรา ๒๗๙ การแบ่งชั้นความรู้ของนายเรือ ต้นหน สรั่ง ไต้ก๋ง นายท้าย คน
ถือท้าย ต้นกล หรือคนใช้เครื่องระเบียบการสอบความรู้ หลักสูตรความรู้และค่าธรรมเนียมที่
จะต้องเสียนั้น ให้เจ้าท่าออกข้อบังคับกำหนดไว้เป็นครั้งคราว ด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี
เจ้าหน้าที่ ข้อบังคับนี้เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้”

“มาตรา ๒๘๐ ประกาศนียบัตรแสดงความรู้นั้นต้องระบุ ชื่อ อายุ และตำหนิ
รูปพรรณของผู้ถือประกาศนียบัตร และข้อความอื่น ๆ ตามที่จำเป็น และต้องมีรูปถ่ายของผู้ถือ
ประกาศนียบัตร ปิดไว้ด้วย

ประกาศนียบัตรสำหรับคนถือท้ายให้มีอายุสามปี นอกนั้นให้มีอายุห้าปี เมื่อครบ
กำหนดแล้ว ผู้ถือต้องนำมาเปลี่ยนใหม่ ให้เรียกค่าธรรมเนียมการเปลี่ยนประกาศนียบัตรกึ่งหนึ่ง
แห่งอัตราค่าธรรมเนียมเดิม และถ้าเจ้าท่าจะต้องการให้ แสดงพยานหลักฐานดังที่บัญญัติไว้ใน
มาตรา ๒๗๘ ก็ทำได้”

“มาตรา ๒๘๑ ผู้ใดเข้าทำการควบคุมเรือ หรือควบคุมเครื่องจักรเรือ โดยมิได้
รับประกาศนียบัตรแสดงความรู้อันถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือใช้
ประกาศนียบัตรที่สิ้นอายุแล้ว ผู้นั้นมีความผิด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับเป็น
เงินไม่เกินพันบาท”

“มาตรา ๒๘๔ ผู้ควบคุมเรือและผู้ควบคุมเครื่องจักรเรือที่ต้องมีประกาศนียบัตร
แสดงความรู้นั้น ในขณะที่ทำการควบคุมเรือ หรือควบคุมเครื่องจักรเรือ จะต้องเก็บใบ

สำนักงาน ประกาศนียบัตร ของตนไว้ในเรือเพื่อเจ้าพนักงานจะขอตรวจดูได้

ถ้าในระหว่างที่ใบอนุญาตประจำเรือใดยังไม่สิ้นอายุเจ้าของเรือหรือตัวแทน ประสงค์จะเปลี่ยนผู้ควบคุมเรือหรือผู้ควบคุมเครื่องจักรของเรือลำนั้น ให้เจ้าของเรือหรือตัวแทน นำใบอนุญาตเรือ พร้อมทั้งประกาศนียบัตรสำหรับตัวผู้ที่เปลี่ยนนั้นไปให้นายทะเบียนหมายเหตุ ณ ที่ทำการเจ้าท่าท้องถิ่นที่เรือนั้นขึ้นทะเบียนภายในกำหนด ๑๕ วัน”

“มาตรา ๒๙๐ ผู้ใดกระทำความผิดดังที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้และความผิดนั้น มิได้มีบทกำหนดโทษไว้เป็นพิเศษ ให้ปรับเป็นเงินไม่เกินห้าสิบบาท”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา “มาตรา ๒๙๑ ผู้นำร่อง นายเรือ ต้นหน สรั่ง ไต้ก๋ง นายท้าย คนถือท้าย ต้นกล หรือคนใช้เครื่อง ที่ได้รับประกาศนียบัตรหรือใบอนุญาตผู้ใดหย่อนความสามารถ หรือประพฤติ ไม่สมควรแก่หน้าที่ ละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้องแก่การเดินทางเรือหรือหน้าที่ของ ตน ให้เจ้าท่ามีอำนาจที่จะสั่งไม่ให้ใช้ประกาศนียบัตร หรือใบอนุญาตมีกำหนดไม่เกินสองปี แต่ ไม่เป็นการลบล้างโทษอย่างอื่นซึ่งผู้นั้นจะพึงได้รับ

สำนักงาน ถ้าผู้นั้นไม่พอใจคำสั่งให้ตั้งใช้ประกาศนียบัตรหรือใบอนุญาต ให้ผู้นั้นมีสิทธิที่จะ อุตธรณ์ไปยังรัฐมนตรีเจ้าหน้าที่ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่ง คำชี้ขาดของรัฐมนตรี นั้น เป็นที่สุด แต่ในระหว่างที่รัฐมนตรียังมีได้ชี้ขาด คำสั่งให้ตั้งใช้ประกาศนียบัตรหรือใบอนุญาต มีผลบังคับได้”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๔ เรือเดินสมุทรบรรทุกนักท่องเที่ยวรอบโลกชั่วคราว ให้เก็บ ค่าธรรมเนียมประภาคาร ท่อหมายร่องน้ำและโคมไฟ กิ่งอัตราปกติ

สำนักงาน มาตรา ๕ ในการพิจารณาออกใบอนุญาตสำหรับเรือกลไฟและเรือยนต์รับจ้าง บรรทุกคนโดยสาร หรือสินค้าหรือจูงเรือนั้น ถ้าเป็นเรือเดินประจำทาง เจ้าท่าหรือเจ้าพนักงานซึ่ง ได้แต่งตั้งขึ้นเพื่อการจดทะเบียนมีอำนาจที่จะ

(๑) กำหนดข้อห้ามและเงื่อนไขเกี่ยวกับเขตหรือทางที่จะใช้เรือนั้นเดิน

(๒) กำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับจำนวน ขนาด และชนิดของเรือที่จะใช้เดินจากตำบล หนึ่งถึงตำบลหนึ่ง ตลอดถึงการสับเปลี่ยนเรือใช้แทนกันชั่วคราวด้วย

สำนักงาน (๓) สั่งงดการอนุญาตเรือลำใด ๆ หรือของเจ้าของใด ๆ มิให้เดินประจำทางที่ เห็นว่ามีเรืออื่นเดินอยู่เพียงพอแล้วหรือเมื่อเห็นว่า ถ้าให้อนุญาตจะมีการแข่งขันกันจนเสื่อมเสีย ประโยชน์ของเจ้าของเรือ หรือเสื่อมเสียความปลอดภัยของประชาชน

(๔) ตั้งคณะกรรมการขึ้นเป็นครั้งคราวเพื่อกำหนดเงื่อนไขในเรื่องค่าโดยสาร ค่า ระวัง ค่าจูงเรือ และเวลาออกเรือ คณะกรรมการนั้นให้รวมทั้งเจ้าของเรือหรือผู้แทนด้วย

สำนักงาน ถ้าไม่ใช่เรือเดินประจำทาง เจ้าท่าหรือเจ้าพนักงานนั้น มีอำนาจที่จะห้ามหรือจำกัด มิให้เดินในเขตใด ๆ ในเมื่อเห็นว่า การเดินเรือรับจ้างในเขตนั้นจะเป็นเหตุให้เกิดความไม่สงบ เรียบร้อยหรือเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๖ เรือกลไฟ และเรือยนต์ที่ทำการรับจ้างบรรทุกคนโดยสารหรือสินค้า

หรือจูงเรือเป็นการประจำทางที่ยังมิได้แจ้งความจำนงว่าจะนำเรือไปเดินจากตำบลใด ถึงตำบลใด นั้น ให้นำใบอนุญาตสำหรับเรือมาขอแก้ไขเสียให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ภายในสี่เดือน นับตั้งแต่วันประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป การแก้ไขเช่นว่ามานี้ ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม

มาตรา ๗ เรือกลไฟและเรือยนต์ที่รับจ้างบรรทุกคนโดยสารหรือสินค้า หรือจูงเรือลำใด กระทำการฝ่าฝืนต่อเงื่อนไขที่กำหนดขึ้นตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ เจ้าท่าหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะสั่งงดการเดินเรือของเรือนั้น ๆ เสียชั่วคราว หรือจะสั่งให้ยึดใบอนุญาตสำหรับเรือนั้นไว้มีกำหนดไม่เกินหกเดือนก็ได้

ผู้มีส่วนได้เสียผู้ใดไม่พอใจในคำสั่งให้งดการเดินเรือหรือให้ยึดใบอนุญาตสำหรับเรือ ผู้นั้นมีสิทธิที่จะอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีเจ้าหน้าที่ได้ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่ง คำชี้ขาดของรัฐมนตรีนั้นเป็นที่สุด แต่ในระหว่างที่รัฐมนตรียังมีได้ชี้ขาด คำสั่งให้งดหรือยึดนั้นยังมีผลบังคับได้

เรือใดที่ถูกยึดใบอนุญาตหรือถูกสั่งให้งดการเดินเรือแล้ว ยังขึ้นเดินก็ได้ หรือเรือใดกระทำการรับจ้างบรรทุกทุกคนโดยสารหรือสินค้าหรือจูงเรือเป็นการประจำทางโดยไม่ได้รับใบอนุญาตก็ดี ผู้ควบคุมเรือหรือเจ้าของเรือมีความผิดต่อระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๖๑

มาตรา ๘ ให้แก่อักษรโรมันในมาตรา ๒๗ ซึ่งเดิมใช้อักษร G เป็นอักษร L.U.

มาตรา ๙ ให้แก่อักษรโรมันในมาตรา ๔๐ ซึ่งเดิมใช้อักษร T เป็นอักษร B.A.Z

มาตรา ๑๐ ให้แก่อักษรโรมันในมาตรา ๔๑ ซึ่งเดิมใช้อักษร Y.N. เป็นอักษร S.T. และแก่อักษร Y.F. เป็น R.X.

มาตรา ๑๑ ให้แก่อักษรโรมันในมาตรา ๑๙๘ ซึ่งเดิมใช้อักษร T.H.E. เป็นอักษร R.K.O. กับเพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคที่ ๒ ของมาตรา ๑๙๘ คือ

“อนึ่ง ถ้าเรือกลไฟลำใดบรรทุกน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดที่ประมวลสัญญาสากล บังคับว่า ต้องชักธงแสดงชนิดของน้ำมันนั้นโดยเฉพาะ ให้เรือกลไฟทุกลำปฏิบัติตามนั้น”

มาตรา ๑๒ บรรดาธงสัญญาณที่พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยามยังมีได้บังคับไว้ นั้น ให้บรรดาเรือกลไฟที่เข้ามาในเขตท่าแห่งน่านน้ำสยามปฏิบัติตามประมวลสัญญาสากลที่ใช้อยู่จนทุกประการ

มาตรา ๑๓ ความผิดตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยามซึ่งมีโทษปรับสถานเดียวไม่เกิน ๒๐๐ บาท และที่เกิดขึ้นในท้องที่ซึ่งอยู่ในเขตอำนาจเจ้าท่า ให้เจ้าท่ามีอำนาจเปรียบเทียบได้ เมื่อเจ้าทุกข์และผู้เสียหายยินยอมและเมื่อผู้ต้องหาชำระค่าปรับตามคำ

